

פרשת מסעי – חמישי

א ומליל יי עם משה, במישריא דמואב, על ירדנא דיריחו, למימר.

ב פקיד, ית בני ישראל, ויתנון לליואי מאחסנת אחרתהון, קרוין למתב; ורוח, לקרויא סחרניהון, תתנון, לליואי.

ג ויהון קרויא להון, למתב; ורוחיהון, יהון לבעירהון ולקניניהון, ולכל, חיותהון.

ד ורוחי, קרויא, דתתנון, לליואי מכתל קרתא ולברא, אלה אמין סחור סחור.

ה ותמשחון מברא לקרתא, ית רוח קדומא תרין אלפין אמין וית רוח דרומא תרין אלפין אמין וית רוח מערבא תרין אלפין אמין וית רוח צפונא תרין אלפין אמין וקרתא במציע; דין יהי להון, רוחי קרויא.

ו וית קרויא, דתתנון לליואי ית שית קרוי שיזבותא, דתתנון למערק לתמן קטולא; ועליהון תתנון, ארבעין ותרתיין קרוין.

ז כל קרויא, דתתנון לליואי ארבעין ותמני, קרוין: יתהון, וית רוחיהון.

ח וקרויא, דתתנון מאחדת בני ישראל מן סגיאיתסגון, ומן זעירי תזערון: גבר, כפם אחסנתיה דיחסנון, יתין מקרווהי, לליואי.

לה (א) וידבר יהוה אל-משה בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר:

(ב) צו את-בני ישראל ונתנו ללואים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללואים:

מש"א ומגרש: רוח מקום חלק חוץ לעיר סביב להיות לנוי לעיר, ואין רשאין לבנות שם בית ולא לנטע כרם ולא לזרע זריעה:

(ג) והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם:

מש"א ולכל חיתם: לכל צרכיהם:

(ד) ומגרשי הערים אשר תתנו ללואים מקיר העיר וחוצה אלה אמה סביב:

מש"א אלה אמה סביב: (עירובין כא) ואחריו הוא אומר: "אלפים באמה" הא כיצד? אלפים הוא נותן להם סביב, ומהם אלה הפנימיים למגרש והחיצונים לשדות וכרמים:

(ה) ומדתם מחוץ לעיר את-פאת-קדמה אלפים באמה ואת-פאת-נגב אלפים באמה ואת-פאת-ים אלפים באמה ואת-פאת-צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים:

(ו) ואת הערים אשר תתנו ללואים את שש-ערי המקלט אשר תתנו לגם שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר:

(ז) כל-הערים אשר תתנו ללואים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת-מגרשיהן:

(ח) והערים אשר תתנו מאחזת בני-ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללואים: